

[Svend Heiselberg]

et, hvor arbejdsmarkedets parter er sikret indflydelse. Der er oprettet et Fællesskabsinstitut til forbedring af leve- og arbejdsvilkår, som formidler og finansierer forskning af betydning for arbejdsmiljøet, og som på basis af dette rådgiver Fællesskabets institutioner på dette område.

Til sidst vil jeg komme med et par bemærkninger om arbejdsmiljøfondet. Jeg forstår, at ministeren overvejer en regulering af fondets økonomiske grundlag efter prisudviklingen siden 1979. Hvorvidt der er behov for flere penge til fondet, står mig uklart. Det får mig til at sige, at der måske samtidig vil være behov for en ændret bestyrelsessammensætning i arbejdsmiljøfondet, idet det for venstre er af stor betydning, at der arbejdsparterne imellem er en sådan balance i bestyrelsessammensætningen, at de bedst mulige arbejdsmiljømessige resultater opnås med de midler, der af virksomhederne stilles til rådighed.

Med disse bemærkninger skal jeg takke ministeren for redegørelsen.

Ole Henriksen (SF):

Ja, hvis en sikkerhedsrepræsentant, en elevatormontør, en kloakarbejder, en maler eller en laborant, for at nævne nogle eksempler, læser denne redegørelse, så vil de få bekræftet, at den nedskæringslinje, denne regering allerede har gennemført over for de svageste i samfundet, også vil komme til at gælde arbejdsmiljøområdet.

Derimod vil man formentlig i Dansk Arbejdsgiverforening glæde sig over, at der vil blive slækket på sikkerhedskravene, at et besøg af arbejdstilsynet på en virksomhed nu ikke længere indebærer stor risiko for, at den får et eller andet forbud, men derimod får nogle venlige henstillinger og klap på ryggen: få nu bragt disse ting i orden! Det er sådan set den linje, regeringen og også de borgerlige ordførere lægger op til at vi skal køre. Finansministeren kan også glæde sig over, at der vil blive sparet beløb i milliardstørrelsen. Måske kan der blive råd til en ekstra gavecheck – ud over den på de 600 kr. – til dem, der måtte komme til skade.

Jeg tvivler nu alligevel på, at de besparelser, ministeren i sin redegørelse gør sig til talskvinde for, holder stik. Erfaringerne siger det modsatte, nemlig at det er enormt beko-

steligt for samfundet at pille ved og at nedskære på arbejdsmiljøområdet.

Foruden denne deprimerende læsning om, hvad der venter os på det hjemlige arbejdsmiljøområde, er der halvanden spalte om udviklingen i udlandet. Her konkluderes det, at Danmark internationalt set er langt fremme, men at standarden svarer til den, der findes i de nærmeststående lande. I denne forbindelse er de nærmeststående lande altså USA, Vesttyskland og de nordiske lande. Det er nok så påfaldende, at der i dette afsnit kun ofres 11 linjer på udviklingen i EF, til trods for at arbejdsmiljøudviklingen i Danmark beror på en fremadskridende harmonisering med, hvad der sker i EF. I redegørelsen siger man det på denne måde:

»Regeringens sigte med EF-harmoniseringen er ikke, at danske arbejdsmiljøregler forringes, men at der harmoniseres på et rimeligt minimumsniveau. Uden harmonisering vil nogle medlemsstater måske helt undvære regler, og dermed vil Danmark konkurrencemæssigt stå svagere.«

Jeg synes, at der er lidt forvirring, også hos de tidligere ordførere, om spørgsmålet om konkurrenceevnen. Hr. Bo Kristensen sagde i hvert fald, at hvis vi var i front med hensyn til miljøudvikling osv., ville vi kunne producere miljøvenlige ting til eksport, men det harmonerer ikke med, at vi kommer til at stå konkurrencemæssigt svagere, hvis vi eskalere på miljøområdet. Jeg synes nok, at man skulle afklare sin stilling på dette område.

Omsat til dansk betyder det for det første, at konkurrencehensynet sættes over lønmodtagernes helbred, og for det andet, at Danmark skal harmoniseres ned til det laveste niveau, som eksisterer i EF, eller, hvad der måske er lige så katastrofalt, at vi skal gå i vente-position, indtil de lande i EF, der har den ringeste arbejdsmiljølovgivning, er nået op på den standard, dansk lovgivning har i dag. Jeg går ud fra, at det er rigtigt opfattet, fru minister. I så fald kan vi forvente, at vi også vil have det arbejdsmiljøniveau, vi har i dag, ved århundredskiftet.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Man taler ikke direkte til medlemmerne.

Ole Henriksen (SF):

Det gør man ikke, nej.